

TÙY THUẬN HÀNH MỊCH TỘI TƯỚNG

Khi Phật an trú tại thành Xá-vệ, nói rộng như trên. Bấy giờ, Tỳ-kheo Thi-lợi-da-bà thường phạm tội Tăng-già-bà-thi-sa. Tăng tập họp định làm yết-ma thì Thi-lợi-da-bà không đến. Tăng bèn sai sứ đến gọi:

- Trưởng lão! Chúng Tăng tập họp định làm yết-ma vì sao không đến?

Thi-lợi-da-bà nói: “Ắt hẳn Tăng vì ta mà làm yết-ma chứ gì”, liền cảm thấy trong lòng hoảng sợ, rồi đi đến. Các Tỳ-kheo hỏi:

- Trưởng lão! Thầy phạm tội Tăng-già-bà-thi-sa phải không?

Thầy đáp:

- Phạm.

Rồi, trong lòng sinh hoan hỷ, thâm nghĩ:

- Các vị phạm hạnh khởi tâm từ đối với ta, nêu ra tội có thể sám hối, chứ không phải không thể sám hối.

Liền bạch:

- Cho tôi ra ngoài một lát.

Sau khi thầy ra rồi, các Tỳ-kheo bàn nhau:

- Vị Tỳ-kheo này khinh suất, không quyết định, đi rồi, lát nữa thế nào cũng nói dối, cần phải hỏi lại ba lần cho chắc chắn rồi mới làm yết-ma.

Thi-lợi-da-bà ra ngoài rồi suy nghĩ: “Vì sao ta lại nhận tội ấy? Các Tỳ-kheo thường thường trị tội ta, ta không nên nhận”.

Các Tỳ-kheo liền gọi Thi-lợi-da-bà vào, rồi hỏi:

- Thầy có phạm tội Tăng-già-bà-thi-sa thật không?

- Không phạm.

- Vì sao lúc ở giữa Tăng thầy nói có tội đó, mà giờ lại bảo là không phạm?

- Tôi không nhớ việc đó.

Các Tỳ-kheo bèn đem sự việc ấy đến bạch lên Thế Tôn. Phật liền bảo gọi Thi-lợi-da-bà đến. Khi thầy đến, Phật liền hỏi lại đầy đủ sự việc trên:

- Ông có việc đó thật không?

- Có thật như vậy, bạch Thế Tôn.

Phật liền nói với các Tỳ-kheo:

- Ông Thi-lợi-da-bà này lúc ở giữa Tăng nói là thấy tội, rồi lại nói là không thấy, không thấy lại nói là thấy, còn nói rằng không nhớ. Vậy Tăng nên làm yết-ma mịch tội tướng (Tìm dấu vết của tội). Người làm yết-ma nên nói:

- Xin Đại đức Tăng lắng nghe. Tỳ-kheo Thi-lợi-da-bà khi ở giữa Tăng thấy tội thì nói là không thấy, không thấy lại nói là thấy, rồi nói không nhớ. Nếu thời gian của Tăng đã đến, Tăng cho Thi-lợi-da-bà

pháp yết-ma mích tội tướng. Đây là lời tác bạch.

Xin Đại đức Tăng lắng nghe. Tỳ-kheo Thi-lợi-da-bà khi ở giữa Tăng thấy tội thì nói là không thấy, không thấy lại nói là thấy, rồi nói mình không nhớ. Tăng nay cho pháp yết-ma mích tội tướng. Các Đại đức nào bằng lòng Tăng cho Thi-lợi-da-bà pháp yết-ma mích tội tướng thì im lặng, ai không bằng lòng hãy nói. Đây là yết-ma lần thứ nhất. (Lần thứ hai, thứ ba cũng nói như thế).

Tăng đã bằng lòng cho Thi-lợi-da-bà pháp yết-ma mích tội tướng, vì Tăng im lặng. Tôi ghi nhận việc này như vậy.

Thế rồi, người này suốt đời nên làm tám việc sau đây:

1. Không được độ người.
2. Không được cho người thọ cụ túc.
3. Không được cho người y chỉ.
4. Không được nhận sự cung cấp và xoa bóp của Tỳ-kheo.
5. Không được làm sứ giả cho Tỳ-kheo.
6. Không được nhận Tăng sai theo thứ tự.
7. Không được làm người thuyết pháp cho Tăng.
8. Suốt đời không cho xả tội.

Khi Tăng hòa hợp làm yết-ma mích tội tướng xong thì phải thi hành tám việc này suốt đời mà không được bỏ. Đó gọi là Mích tội tướng tùy thuận làm.

Kệ tóm tắt:

*“Cử yết-ma, Biệt trụ,
Ma-na-đỏa, xuất tội.
Nên, không nên tùy thuận,
Tha-la-tha, dị trụ.
Học hối, Mích tội tướng,
Kết thúc phẩm thứ hai”.*
